

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVII. — Wydana i rozesłana dnia 18 maja 1902.

Treść: № 103. Rozporządzenie, dotyczące się emisji biletów bankowych pięćdziesięciokoronowych.

103.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. maja 1902,

tyczące się emisji biletów bankowych pięćdziesięciokoronowych.

Jak widać z załączonego tu obwieszczenia, Bank austriacko-węgierski rozpocznie w dniu 26. maja 1902 wydawać bilety bankowe po 50 koron. opatrzone firmą „Banku austriacko-węgierskiego“ i datą 2. stycznia 1902.

Böhm r. w.

Obwieszczenie,

tyczące się emisji banknotów Banku austriacko-węgierskiego po 50 koron z datą 2. stycznia 1902.

W dniu 26. maja 1902 rozpocznie Bank austriacko-węgierski wydawać w swoich zakładach głównych w Wiedniu i Budapeszcie, jakoteż we wszystkich filiach, bilety bankowe po 50 koron z datą 2. stycznia 1902.

Opis tych nowych biletów ogłasza się w dodatku do niniejszego obwieszczenia.

Wiedeń, dnia 15. maja 1902.

Bank austriacko-węgierski.

Biliński,
gubernator.

Gutmann
członek Rady generalnej.

Pranger
sekretarz generalny.

(Połnisch.)

(Załączka.)

Opis pięćdziesięciokoronowego biletu Banku austriacko-węgierskiego z roku 1902.

Pięćdziesięciokoronowe bilety Banku austriacko-węgierskiego z dnia 2. stycznia 1902 mają 150 milimetrów szerokości a 100 milimetrów wysokości, sporządzone są z papieru bez wodnego znaku i opatrzone po obu stronach drukowanym tekstem, a mianowicie na jednej stronie niemieckim, na drugiej węgierskim.

Właściwą rycinę biletu o szerokości 138 milimetrów a wysokości 87 milimetrów, wykonaną w kolorze niebieskim, stanowi tablica napisowa umieszczona w środku biletu, której część górna, w odmienną po obu stronach konstrukcyi, zawiera po niemieckiej stronie cesarskiego orła austriackiego, po węgierskiej herb krajów korony węgierskiej, a na obu rogach po jednej małej okrągłej rozecie, zawierającej cyfrę „50“ w ciemnym kolorze.

Tablica napisowa rozszerza się u dołu na prawo i na lewo, tworząc tym sposobem podstawę w kształcie cokułu, na której tak po stronie niemieckiego jak i węgierskiego tekstu wykonany jest w białym kolorze na ciemnym tle napis, zawierający postanowienie karne, które opiewa: „Die Nachmachung der Banknoten wird gesetzlich bestraft“, względnie: „A bankjegyek utánzásá a törvény szerint büntettetik“.

Na stronie niemieckiego tekstu pod postanowieniem karnem znajduje się napis wykonany t. zw. pismem szkieletowem, zawierający oznaczenie nominalnej wartości biletu, to jest 50 koron, w ośmiu rozmaitych językach krajowych, a mianowicie:

PADESÁT KORUN - PIĘĆDZIESIĄT KORON

PETDESET KRON - PEDESET KRUNA

ПЯТЬДЕСЯТЬ КОРОН - CINQUANTA CORONE

ПЕДЕСЕТ КРУНА - CINCIZECI COROANE.

Na węgierskiej stronie zamiast oznaczenia wartości biletu w różnych językach znajduje się ornament giloszowy, a z prawej i lewej strony tegoż widać po jednej owalnej tarczy giloszowej, mieszczącej w sobie cyfrę „50“.

Po prawej i lewej stronie tablicy napisowej widać siedzącą postać kobiecą. Postać z lewej strony trzyma w prawej ręce sierp, a lewą ujmując tablicę napisową. Podczas gdy postać z prawej strony z głową wspartą na dłoni prawym ramieniem opiera się o tarczę, a lewą ręką przyciska poziomo ku sobie zamkniętą księgę.

Rycina biletu zakończona jest ku prawemu i lewemu brzegowi tłem gobelinowym, utworzonym z owalnych i półkolistych linii giloszowych, które styka się bezpośrednio z rysunkiem figur i ozdobione jest ornamentami w kształcie pręcików i arabesk.

W górnej części tego tła, która w całości ma kształt kwadratu, widać po obu rogach po jednej białej cyfrze „50“ na ciemnej kolistej tarczy giloszowej; w środku tła na stronie niemieckiej znajdują się dwie ciemne cyfry „50“, opatrzone białymi konturami i umieszczone również na kolistych tarczach giloszowych, a na węgierskiej stronie na tem samym miejscu dwie białe cyfry „50“.

Wszystkie pola giloszowe przechodzą stopniowo z jednego odcienia w drugi, a za szczególne znamię biletu uważać należy zewnętrzną obwódkę owalnych rozet, tworzących tło dla zwisających rąk obydwu figur. a to z tego powodu, że cieniowanie obrączki tej na niemieckiej stronie jest z razu ciemne i przechodzi w coraz to jaśniejsze, natomiast na węgierskiej stronie z jasnego przechodzi w coraz ciemniejsze.

Najwyższe części figur spoczywają na tle ornamentowym, do którego przypiera wstęga z rozet opatrzonych trzonkami.

Tekst znajdujący się w samym środku biletu ma za podkład tło giloszowe, robiące wrażenie ornamentu, otaczające misterną okrągłą tarczę z cyfrą „50“

Czerwoną-fioletową barwą tła biletu przebija na całej jego powierzchni, z wyjątkiem małej okrągłej przestrzeni w dolnej części tablicy napisowej, na której uwydatnia się cyfra „50“ w czysto białym kolorze.

Na stronie niemieckiej powyżej napisu umieszczone jest oznaczenie seryj; zaś na stronie węgierskiej oznaczenie numeru.

Tekst biletu wraz z firmą opiewa na stronie niemieckiej:

„Die Oesterreichisch-ungarische Bank zahlt gegen diese Banknote bei ihren Hauptanstalten in Wien und Budapest sofort auf Verlangen

Fünfzig Kronen

in gesetzlichem Metallgelde. Wien, 2. Jänner 1902.

OESTERREICHISCH-UNGARISCHE BANK.

Biliński

Gouverneur.

Wiesenburg

Generalrath.

Pranger

Generalsekretär.“

na stronie węgierskiej:

„Az Osztrák-magyar bank e bankjegyért bárki kívánságára azonnal fizet bécsi és budapesti főintézeténél

ötven korona

törvényes ércpénzt. Bécs, 1902. januar 2án.

OSZTRÁK-MAGYAR BANK.

Biliński

kormányzó.

Pfeiffer

titánácsos.

Pranger

vezértitkár.“

Wiedeń, w maju 1902.